

reller i Landet. Her har man gjort det, men paa Basis af et ganske andet Forslag, som imidlertid Grossererforeningens Comitee er gaaet bort fra — jeg vil ikke sige Udenrigsministeriet, thi dengang havde det endnu ikke taget nogen bestemt Beslutning om Sagen. Men nu ere vi komne til i det Allervæsentligste kun at faae en Dampskibsselskabs-Lov, hvis vi vedtage det her foreliggende Lovforslag. Jeg er taknemmelig mod Handelsbestyrelsen i Kjøbenhavn, naar den bringer saadanne Forslag frem, som fortjene at behandles, og saaledes som den har gjort det her, har den selv sagt, at dens Forslag — dens første Forslag — billigviis ogsaa burde komme Seilskibene tilgode, og derfor foreslog den det saaledes; den siger nemlig, at „Nedsættelsen burde komme saavel Seilskibene som Dampskibene tilgode, hine ville vel ikke i samme Grad som disse nyde godt deraf, da de ikke gjøre saa hyppige Rejser, men saameget mere taler Billighed for at udstrække den ogsaa til dem“. Det var den første Tanke, men den har man forladt, og senere er man kommen til en Lov, som næsten eksklusivt omfatter de kjøbenhavnske Interesser. Jeg siger ikke, at disse Interesser ikke ogsaa have Indflydelse paa Landets Interesse, men jeg siger, at den første Tanke, ogsaa at komme Seilskibsfarten til Hjælp, i alt Væsentligt er forladt, og de Erklæringer, man har henviist til og ligesom bygget paa fra Handelsforeningerne i Provindsferne, gaae ud paa noget ganske Andet, end her foreligger. Derfor er der for os Anledning til at gaae en anden Vej; naar man kommer med Forslag, som ere for bestemt rettede mod et enkelt Maal, ere for eensidige, da er det vor Sag at søge at gjøre dem noget mere omfattende til Gavn for de Interesser, i hvis Navn de komme til os. Det kan man gjøre ved at vedtage vort Forslag, og selv om D'Herrer ikke ganske skulde være tilfredse hverken med Redactionen eller med Indholdet, saa vide vi, at vi have flere Instanser og flere Behandlingsstandpunkter tilbage, — og dette, selv om vi ikke vedtage det, — hvorefter der da kunde fremkomme Noget, der maastee vilde tiltale enkelte af D'Herrer mere. Jeg skal dernæst endnu engang anbefale vore Forslag. — Der er en anden Sag, der er

bragt paa Bane af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds (Steenstrup), hvorom jeg skal tillade mig at sige et Par Ord. Det blev ved anden Behandling vedtaget, at der istedetfor Ordet „Bombekassen i Kjøbenhavn“ skulde sættes „Bombekassen eller en anden Indretning, stiftet i de Søfarendes eller Søfartens Interesse“. — Det er muligt, at denne Redaction — jeg er forøvrigt ikke ganske fornøjet med den — kunde opfattes saaledes, at Ministeriet var forpligtet til at lade disse Bøder tilfalde kun een Indretning, enten Bombekassen eller en anden. Jeg antager imidlertid, og denne Antagelse har gjort, at jeg for mit Vedkommende har frasvaldet at stille Endringsforslag til denne Paragraph, at denne Bestemmelse vil kunne forstaaes og virkelig blive anvendt saaledes, at disse Bøder, der kunne blive bethdelige efter den Udstrækning, Paragraphen nu har faaet, idet den medtager de Bøder, der tidligere fløde ind i Statskassen efter Loven af 4de August 1824, komme til Anvendelse i de Søfarendes Interesse paa de Steder, hvor Skibet hører hjemme, saafremt der findes en saadan Indretning, som de efter Loven kunne tilfalde. Herved fastholdes den samme Tanke, som gaaer igjennem Loven af 10de Januar 1840, at de skulde tilfalde det Steds Fattigkasse, hvor Skibet hører hjemme, og dette er langt correctere og rigtigere end at tilkæmpe alle de Bøder, som falde over hele Landet, en enkelt Institution her i Kjøbenhavn. Dette er et af de Forhold, som meget godt kunde baade stiftes og opretholdes under Absolutismen, men som ikke længere passe til den nuværende Tilstand, og jeg skal derfor tillade mig at udtale det Haab, at den høitærede Minister ogsaa angaaende denne Sag vil kunne forfikkre os om, at der i Fremtiden vil blive taget Hensyn til den Opfattelse, som vistnok utvivlsomt har været det høie Things Mening ved Vedtagelsen af dette Endringsforslag, at disse Bøder komme forskjellige Stiftelser omkring i Landet tilgode, nærmest bestemt efter, hvor paagjældende Skib har Hjemsted.

Udenrigsministeren: Jeg skal med Hensyn til den sidste Bemærkning af den ærede sidste Taler (Berg), da den muligviis kunde